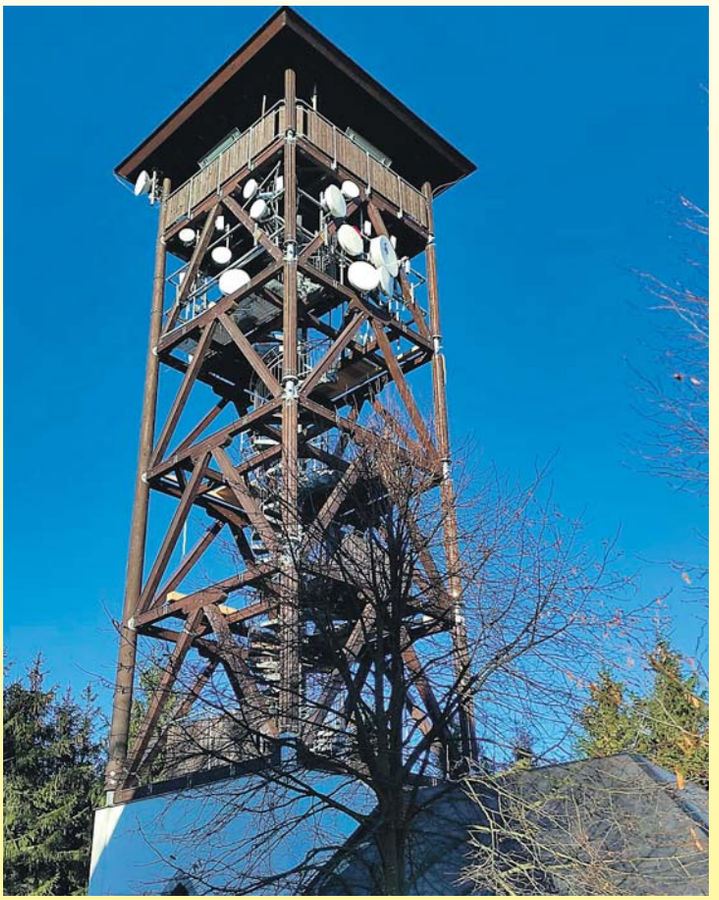
Zpravodaj Dobrovolného svazku obcí

KDYŇSKO

ROČNÍK 16 • ČÍSLO 6/2020

Podzimní Kdyňsko

Rozhledna, podle časového harmonogramu zatím s dvěma vyměněnými nosnými sloupy. Ostatní dva by měly být vyměněné do 20. 12. 2020. Žádáme občany o dodržování zákazu vstupu na pracoviště (ohraničeno páskou a tabulemi zákaz vstupu), do doby zkolaudování celé stavby.

Bc. Jiří Šulc, obec Dlažov

V sobotu 17. října se v obci Libkov z důvodu rekonstrukce čapu a části hráze uskutečnil výlov rybníka. Akci pořádal SDH Libkov ve spolupráci s obecním úřadem. I přes nepříznivé počasí vše proběhlo bez problémů, vylovilo se hodně ryb, mezi kterými bylo 6 štik a 3 amuři s délkou cca 70 cm.

Ing. Lucie Mlezivová

Podzimní Výrov u Pocinovic. *Foto Vlastimil Hálek*

Odešel Vladimír Weber

Bývalý starosta znovuobnovené Tělocvičné jednoty Sokola Kdyně a jeden z posledních předválečných Sokolů

V podzimních koronavirových měsících letošního roku odešli hned dva významní činovníci sokolské tělocvičné jednoty. Po Danuši Hamatové jen o dva roky mladší Vladimír Weber z Brnířova. Byl to úctyhodný pán a do pozdního věku velmi činný člověk. Po listopadu 1989 byl jedním z těch, kdo se podílel na obnově sokolské tělocvičné jednoty ve Kdyni.

Hodně stál o to, aby pokračovala ve Kdyni tradice významného hnutí, které především v období 1. republiky se stalo nejen tělocvičným, ale také společenským a kulturním hybatelem meziválečného období. Co všechno dokázali Sokolové ve Kdyni, je z dnešního pohledu neuvěřitelné. Dodnes obdivujeme Sokoly za to, kolik volného času věnovali nejen zvelebování svých tělocvičných stánků, ale také podpoře hodnot, na kterých byla založena první československá republika. Byl to velký a památný okamžik, když za účasti Emila Tšídy se otevírala velká dvorana Sokolovny. Sokolové byli vždy ozdobou prvorepublikových slavnostních akcí.

Po listopadu 1989 se Vladimír Weber jako starosta sokolské obce zasloužil společně s Danuší Hamatovou a Jaroslavem Novým o navrácení majetku nově obnovené tělocvičné jednotě ve Kdyni. Léta sice plynula a generace, ke které patřil Vladimír Weber, postupně předala štafetu mladším. Přesto je třeba vzpomenout na ono nadšení předválečných kdyňských Sokolů, mezi něž patřila ještě Daniela Hablová, Květoslava Krausová a dosud žijící Eva Jankovcová. Pro ně to byla svým způsobem i určitá satisfakce za dobu, kdy z rozhodnutí poválečného tzv. lidově demokratického československého státu byla ze sokolské obce vytvořena společenská organizace. Její název byl sice shodný, ale činnost orientována výhradně do sportovní oblasti.

Dnes je sokolovna ve vlastnictví města a po rekonstrukci se stala centrem nejen sportovních, ale také kulturních a společenských aktivit.

Vladimír Weber po listopadu pomáhal v podnikání své dceři. Žádná oslava osvobození Kdyně americkou armádou se nemohla obejít bez jeho účasti. Byl pamětníkem okamžiků našeho osvobození a těšil se ze setkávání se zástupci americké ambasády i historických vojenských konvojů. Až do vysokého věku jezdil Vladimír Weber autem a jako by pro něj čas neexistoval. Ještě před dvěma lety byl v doprovodu své dcery účasten při oslavách přijetí na kdyňské radnici. Vladimír Weber bydlel v Brnířově, ale do Kdyně pravidelně dojížděl. Byl také výborným a nadšeným muzikantem.

Až do svých devadesátých let se vlastně ani fyzicky nijak neměnil. Jeho elán by mu mohl závidět mnohem mladší člověk. Sledoval se zájmem vývoj politického dění v našem městě. Byl šťastný, že se mohl nejen dožít listopadu 1989, ale ještě mohl mnohé své síly věnovat podpoře obnovení demokratických hodnot v naší zemi. Chodil vždy upraven a byl vůbec velmi optimistickým typem člověka. Setkání s ním bylo pro nás mladší příjemnou příležitostí si povyprávět a leccos se dozvědět z minulých časů i žhavé současnosti.

Ing. Vladislav Vilímec

KDYŇSKO – informační zpravodaj
vydává: Dobrovolný svazek obcí Kdyňsko
Adresa redakce:
Chodské náměstí 75, 344 01 Domažlice
e-mail: heidlerova@tiscali.cz,
Kdynsko@seznam.cz
Za obsah zpravodaje odpovídá vydavatel.
Redakční rada DSO Kdyňsko si vyhrazuje právo příspěvky nezveřejnit, krátit a redigovat.
Odpovědná redaktorka: Sylva Heidlerová
Evidence periodického tisku
pod č. MK ČR E 15943
uzávěrka příštího čísla: 20. 1. 2021

Loučimská jubilea

Rok 2019 byl ve více ohledech jubilejním. V květnu se konala 30. slavnostní chodská pouť do Neukirchenu b. Hl. Blut. V září byl vysvěcen a do kostelní věže umístěn krásný nový zvon. V listopadu si obec připomínala 600 let od přenesení Madony, sochy Panny Marie, do bavorských lesů. Do Loučimi dorazilo mnoho poutníků a přátel, aby si prohlédli historickou sochu z Neukirchenu b. Hl. Blut, která nás poctila jednodenní návštěvou. Také tyto významné události byly podnětem k vydání publikace k historii kostela a poutí. V letošním roce není možné dopřát si mnohé z tradičních kulturních venkovských akcí, a proto snad nová publikace „Loučim– historie kostela Narození Panny Marie a česko-bavorských poutí“ Zdeňka Procházky přijde obyvatelům a přátelům Loučimi vhod. Na přípravě publikace spolupracoval nejen obecní úřad, ale také mnozí z našich občanů a přátel, za což všem patří velké poděkování. Případní zájemci mohou publikaci získat na obecním úřadě.

Jana Dirriglová, starostka

Koupím harmoniku

Koupím jakoukoliv tahací harmoniku – akordeon, chromatiku, heligonku i v nálezovém stavu. Jsem muzikant a sběratel.

Mobil: 728 230 625

Život Danuše Hamatové se naplnil

V požehnaném věku nedožitých 98 let odešla zasloužilá kdyňská činovnice a dcera předválečného starosty Augustina Kohouta Danuše Hamatová.

Ve čvrtek 29. října se naplnil její dlouhý život. Danuše Hamatová byla jednou z těch pamětnic, která ještě prožila téměř celou první republiku. Její dědeček i otec Augustin Kohout byli kdyňskými starosty. Otec dokonce dvakrát v období první republiky. Danuše Hamatová vyrůstala v rodině, která ve Kdyni převzala vyhlášenou zbrojovku a nikdy nebyla stranou veřejného dění. Danuše Hamatová byla neobyčejně vitální a sečtělou dámou. Výborně hovořila německy a v začátku devadesátých let také hodně pomohla s obnovou vztahů s bavorskými sousedy. Dokázala kontaktovat hudebně velmi aktivní rodinu Hieblovu v Kötztingu a zasloužila se o první společné koncerty ve Kdyni, na kterých ještě se mnou účinkovala moje matka Ilona Vilímcová. Byla také účastna první návštěvy starosty Kdyně na radnici v Kötztingu, kterou tehdy vedl pozdější chamský landrát Theo Zellner. Hned po listopadu 1989 se zapojila do veřejného dění. Byla kooptována v roce 1990 za Občanské fórum jako poslankyně Městského národního výboru ve Kdyni. Snažila se o obnovu prvorepublikových tradic, které tak dobře znala a především o oživení činnosti předválečného Sokola. Ne všechno mohlo po těch mnoha letech fungovat stejně. Doba se hodně změnila. Ale dávala nakažlivé impulsy ke cvičení svým vrstevníkům a vrstevnicím. Byla nadšenou sokolkou a v Sokolu viděla nejen klasické cvičení těla, ale především kulturně a vzdělávací aktivitu. Kdyně se může chlubit svou velkolepou sokolovnou. Ta byla opravena městem za podpory evropských peněz. Skutečnou zásluhu na jejím vzniku však mají především samotní sokolové. Duch Emila Tšídy i Augustina Kohouta v sobě nese kdyňská sokolovna jako slavnou tradici, která přetrvává nejen v odznaku umístěném nad pódiem, ale ve sportovní i kulturní přítomnosti kdyňských občanů.

Danuše Hamatová dokázala svůj obdiv k odkazu prvorepublikové sokolské tradici odkázat i dalším generacím. Byli jsme svědky jejích přesvědčivých proslovů, při kterých nám zcela autenticky předávala své zážitky z doby, kdy československá republika byla ekonomicky i kulturně vyspělým evropským státem. V té době celonárodního hnutí mnoho věcí vznikalo z nadšení, mnohdy zcela bezplatně a bez jakýchkoli hmotných příslibů. Pomáhat nové republice spojovalo celý národ. Něco takového jsme pak zažili již jen chvíli po listopadu 1989 a snad také za první vlny nebezpečné epidemie. Do konce života si budu pamatovat na tuto vitální ženu, která tak krásně, byť improvizovaně mluvila spatra na vrchu Ráj při znovuodhalení památníku Emilovi Tšídovi. A to jí bylo již hodně přes osmdesát let.

S paní Hamatovou jsem se blíže seznámil v době listopadové revoluce. Připravovali jsme spolu i první program do komunálních voleb ve Kdyni. Ona sama již žádné zastupitelské ambice neměla, ale se svým manželem Čestmírem nám byla vždy ku pomoci.

Odchází jedna z těch posledních pamětnic období života první republiky, kterou bude Kdyně dlouho postrádat. *Ing. Vladislav Vilímec*

Tisíc a jedna cesta pro krajinu

Zastupitelstvo městyse Všeruby schválilo v letošním roce zapojení městyse do projektu 1000 a 1 cesta pro krajinu, který má za cíl především zefektivnit boj se suchem. Za pomoci dotačních titulů z Plzeňského kraje a Ministerstva životního prostředí vysadil v říjnu městys Všeruby v katastrálním území Všeruby u Kdyně a Hájek u Všerub celkem 126 stromů.

I v příštím roce bude městys v této aktivitě pokračovat a ve svém rozpočtu počítá s částkou tři čtvrtě milionu korun na výsadbu zeleně a obnovu polních cest.

26 stromů kaštanu bylo vysazeno při obnovení polní cesty Všeruby směrem na Maxov. Tato akce je financovaná dotací Plzeňského kraje z dotačního titulu Výsadba stromů pro podporu retence 2020. Dubové stromořadí s 30 stromy dubu letního vzniklo při cestě k Hájeckému lesu. Tato akce je opět realizovaná za pomoci finanční dotace, a to z Ministerstva životního prostředí. I třetí akce výsadby 17 stromů javoru babyka a 18 stromů dubu letního je podpořena finanční dotací z Ministerstva životního prostředí. Stromy byly vysazeny podél nově vznikající odpočinkové zóny u zaniklé obce Švarcava. Do projektů k ozelenění Všerub se zapojili také fotbalisté TJ Sokol Všeruby. Kvetoucí alej Sokola Všeruby vznikla nad Všerubským rybníkem a bylo zde vysazeno 25 stromů habru obecného a 10 stromů třešní. Výsadba byla podpořena Ministerstvem životního prostředí. Poslední akcí týkající se zeleně bylo ošetření 7 památných Tanaberských lip, které rostou u kostela sv. Anny na Tanaberku. I tato akce byla podpořena Ministerstvem životního prostředí. Celková investice na výsadbu a ošetření stromů činila 798.927 Kč, z toho finanční dotace celkem 619.037 Kč a podíl městyse Všeruby byl 179.890 Kč. *(mh)*

Kdo byl Páter Gotthard Felix

V sobotu 26. září 2020 byla v Kolovči na místním farním kostele Zvěstování Panny Marie slavnostně odhalena a posvěcena pamětní deska kolovečského rodáka P. Gottharda Felixe.

P. Gotthard Felix se narodil v Kolovči na Domažlicku 13. května 1880. Po studiích v českobudějovickém semináři byl vysvěcen na kněze 16. července 1905. Za první světové války byl polním kurátem v rakouské armádě a po návratu působil v Zálužanech. Od r. 1923 pak sloužil jako farář v Borotíně a od 1. února 1929 v Jistebnici na Táborsku, kde byl později zvolen starostou. Po potyčkách s nacisty r. 1939, ve kterých poukazoval na českou hrdost, byl v říjnu 1939 zatčen a odvlečen do koncentračního tábora Oranienburg.

Po návratu s podlomeným zdravím zemřel 24. září 1940 v nemocnici Milosrdných bratří na Františku v Praze. Veřejný pohřeb byl zakázán, a proto byl v Kolovči pohřben tajně v noci jen za účasti několika nejbližších příbuzných. Prezident republiky udělil děkanu Gotthardu Felixovi Československý válečný kříž in memoriam 12. 8. 1947.

Pamětní desku přijel odhalit a mši odsloužit emeritní biskup František Radkovský za účasti místního faráře Wojciecha Pelowskiho. Slavnostní události se zúčastnili zástupci a farníci z města Jistebnice, kde P. Gotthard Felix působil.

Petra Křížová, Městys Koloveč

Vánoční koncert na Tanaberku

Pokud to bude možné, proběhne poslední adventní neděli, 20. prosince, v kostele sv. Anny na Tanaberku vánoční koncert s tenoristou Matejem Vaníkem. Matej Vaník je bronzovým finalistou soutěže Česko Slovensko má talent, držitelem 3 zlatých desek a zakládajícím členem popoperního tria „La Gioia“. Vzhledem ke stále se měnící situaci o omezení v počtu osob na hromadných akcích sledujte webové stránky www.vseruby.info nebo FB městyse Všeruby, kde se dozvíte aktuální informace. *Městys Všeruby*

Peklo v nebi si prožili v Kolovči

Ještě před uzavřením veškeré divadelní produkce stihli Kolofantí několikrát odehrát svoje dlouho očekávané představení nového muzikálu Peklo v nebi. Autorem hry je stejně jako u předešlých děl principál Martin Volf, tentokrát ve spolupráci s Přemkem Haasem (autorem hudby). Děj vás přenese do přijímacího prostoru před nebeskou branou, kde se rozhoduje o osudu duší zemřelých. Čeká je vstup do nebe nebo se jich ujmou mocnosti pekelné? A je všechno opravdu jen za zásluhy pozemské?

V příběhu nechybí Ježíš, Marie, archandělé, svatý Petr, Smrtka, andělé i čerti s Luciferem. Možná se zastaví i Pánbůh. V průběhu 2,5 hodiny trvajícího vystoupení zazní 18 autorských písní napsaných přímo pro tento muzikál. Divadelníci je natočili i na CD, které je pro případné zájemce stále k dispozici. Za příznivější situace se Kolofantí znovu těší na shledanou na divadelních prknech.

Petra Křížová, Městys Koloveč

Sociální bydlení v Brnířově

Tři maminky s dětmi našly od 1. listopadu domov v nově zrekonstruovaném domě se sociálními byty v Brnířově. Původně prvorepublikovou vilu koupila obec Brnířov od soukromého majitele. Stav vilky odpovídal jejímu stáří a vyžadoval rozsáhlou a finančně náročnou přestavbu. Stavebníkům se ji během rok trvajících prací podařilo přeměnit ve vkusný moderní bytový dům. Uvnitř stavby vznikly tři bytové jednotky o velikosti 1+KK, 2+KK a 3+KK, dále technické zázemí a sklepní prostory. Značnou investici pokryla z velké části dotace od Ministerstva pro místní rozvoj ČR, která také určuje způsob a podmínky využití bytů. Jedná se o byty určené pro bydlení sociálně slabých rodin, při čemž zastupitelstvo obce si jako prioritu stanovilo pomoc rodinám, a především maminkám samoživitelkám s dětmi. Na základě stanovených kritérií pak zastupitelstvo obce na svém zasedání vybralo z podaných žádostí tři maminky, které se mohly se svými dětmi do nových bytů nastěhovat.

Ještě před obsazením bytů se chtěla obec Brnířov se svým dílem pochlubit veřejnosti v rámci dne otevřených dveří. Tuto akci nám už bohužel zkomplikovala opatření spojená se šířením koronaviru. Přesto se v pátek 23. října podařilo alespoň za dodržování přísných opatření zájemcům byty ukázat. Podle ohlasů návštěvníků a nyní už i prvních nájemníků se dílo podařilo.

Ing. Věra Jandová, Obecní úřad Brnířov

Římskokatolická farnost ve Kdyni se rozhodla v tomto koronavirovém roce, kdy lze jen těžko odhadnout, jaká vládní nařízení budou v platnosti, zrušit nácvik oblíbeného betlémského příběhu. Všem příznivcům děkujeme za pochopení. Nezbývá než věřit, že příští rok bude bez pandemií a zákazů. V předvečer Štědrého dne, 23. 12. od 16:00 – 18:00 hod., najdete i přesto hlavní bránu od ŘK fary otevřenou a my se s příchozími zájemci rádi podělíme o Betlémské světlo. *ŘK farnost Kdyně*

Obnova přečerpávací stanice

Během letošního září proběhla dlouho odkládaná oprava stropu a střechy čerpací stanice pitné vody Prapořiště. Stav stropu čerpací stanice byl natolik špatný, že musel být po celé ploše podepřen výdřevami a podbit prkny. Části stropu padaly a hrozilo jeho zřícení. Takto provizorně byl strop zajištěn po dobu cca 20 let. Čerpací stanice Prapořiště je přitom klíčovou stavbou, která zajišťuje přečerpávání pitné vody z jednotlivých vrtů do vodojemu Kdyně, Starec a Prapořiště. Zjednodušeně se dá říci, že se bez ní neobejdeme a pokud by nefungovala, tak bychom museli odebírat mnohem dražší vodu z Nýrského přivaděče.

Stavba byla posouzena statikem a bylo rozhodnuto o kompletní výměně zastropení objektu, na jehož realizaci byla čerpána dotace od Plzeňského kraje v rámci programu PSOV PK 2019 – projekty obcí ve výši 280.000 Kč. Městem Kdyně byl kladen důraz na to, aby rekonstrukce stropu a střechy byla naplánována tak, aby v žádném případě nebylo ohroženo zásobování obyvatel pitnou vodou. Bylo nutné předem zabezpečit technologická zařízení ve stanici tak, aby se během rekonstrukce nepoškodila a ochránit je před povětrnostními vlivy. Pro pracovníky VaK Kdyně to znamenalo ve stanici postavit ochranné lešení a technologii zakrýt. Následně se dodavatel firma SBS Group, s. r. o. ,Kdyně pustil do práce. Starý strop byl pomocí jeřábu rozebrán a na řadu přišli tesaři s klempíři. Vše bylo dokončeno během jediného měsíce a výsledek stojí za to!

Jako další etapa je plánována sanace zásobního vodojemu o objemu 100 m^3, který k čerpací stanici přiléhá. I zde je strop ve špatném stavu a bude potřeba jej vyměnit. Během těchto prací

Nový vazníkový strop

budou stěny vodojemu opatřeny novým moderním povrchem. Tato rekonstrukce bude náročnější a jistě i nákladnější než rekonstrukce čerpací stanice. Výměna stropu nad vodojemem totiž není za normálního provozu možná a bude nutné jej na nějaký čas odstavit. Naším úkolem tedy bude najít nejvhodnější řešení, které bude splňovat ekonomické požadavky a zajistí plynulé zásobování obyvatel pitnou vodou.

Ing. Václav Opat, jednatel VaK Kdyně

Nová Ves a vánoční čas

Vítejte v nové době! V naší Vsi jsme si prožili už tak trochu jiné Velikonoce. Zapojili jsme se do výzvy ostatních obcí, a i my jsme se rozhodli, že si nedáme vzít velikonoční tradice a děti místo společného průvodu obcí s řehtačkami drnčely před svými domy. Jak to bude letos s Vánocemi? Asi budou také výjimečné. Obcí každoročně prochází Mikuláš se svojí partou, což bohužel letos nebude možné. Ale my se nedáme! Mikuláš, Anděl, čerti i nadílka… všechno bude! Jen tak trochu jinak. Rozhodli jsme se, že naše dětičky, a že jich už máme ve Vsi hojný počet, neošidíme. Zatím neprozradíme více, rozhodně bude na co se těšit. Zrušit však musíme tradiční Mikulášskou nadílku na obecním úřadě. Tradiční vánoční stromek na návsi u kapličky se rozsvítí s prvním adventem. Ale jak to bude s vánočním zpíváním v kapličce? Pokud nám to opatření vlády dovolí, rádi bychom jej zorganizovali, protože se jedná o akci, které se účastní většina občanů. Pokud ani to nebude možné, zazní vánoční písně a básničky z obecního rozhlasu, abychom si ten štědrý večer všichni alespoň trochu zpříjemnili. *Šárka Kraftová*

Poklad skřítka Všeználka

Protože jsou zavřené školy a děti tráví svůj den zavřené doma, rozhodli se vedoucí z Pionýrské skupiny Safír Kdyně pro přípravu další bezkontaktní hry, která začínala u odbočky na zříceninu hradu Rýzmberk. Tentokrát si děti ale také zopakovaly své znalosti z přírodovědy, protože trasa byla složená z desítky jednoduchých otázek o zvířatech, rostlinách i houbách. U každé z možností bylo v závorce uvedené písmenko a ze správných odpovědí si pak děti poskládaly heslo. To pak stačilo říct u výdejního okénka Rýzmberské hradní hospůdky a ochotná obsluha jim předala zaslouženou odměnu. Pokud si někdo nemohl nebo nechtěl ceny vyzvednout v otevírací době hospůdky, bylo možné také zadat výsledné slovíčko na webu PS Safír. Slovem „MUCHOMŮRKA“ se odemkla fotonápověda k pokladu, který byl ukrytý v uzavíratelném boxu pod hradním mostem. Této možnosti ale využilo jen 26 dětí, což je jen malá část z celkového počtu 195 soutěžících.

Hrát bylo možné už od soboty 24. října, takže se rodiny s dětmi příliš nepotkávaly a nebyl tedy problém dodržovat aktuální vládní opatření. Všichni si také pochvalovali pěknou procházku podzimní krajinou a zvláště o prvním herním víkendu také slunečné počasí. Za podporu patří dík městu Kdyně – díky tomu bylo možné hru připravit a nakoupit ceny pro děti. Děkujeme!

V listopadu pak na soutěž navázaly online Výzvy skřítka Všeználka, které mohou děti plnit z pohodlí svých domovů. Tento měsíc mají za úkol vyfotit výzdobu svého pokojíčku, vydlabanou dýni, nakresleného kamaráda pro veverku Rozárku a vlastnoručně udělaný výrobek z podzimních přírodnin. Všechny fotky je možné vkládat přímo pod plakátek na Facebooku PS Safír Kdyně, nebo na Instagramu pod hashtagem #vseznalkovavyzva. Skřítek Všeználek pak vybere ty nejlepší a odmění je pěknou cenou.

Na období kolem Vánoc se aktuálně připravuje ještě jedna venkovní bezkontaktní hra, ale už teď se všichni vedoucí z PS Safír těší, až se vše zase vrátí do starých kolejí a opět začnou fungovat pravidelné oddíly a společné akce pro veřejnost.

Pavla Hrubá, PS Safír Kdyně

Vánoční článek o odpadech

Vánoční období je neodmyslitelně spojeno s výborným jídlem. Ať už na štědrovečerní tabuli smažíte rybu, kuře nebo bílé klobásky, jistě při tom spotřebujete nemalé množství oleje či tuku. Ve fritéze nebo na pánvi ho každoročně použijeme několik litrů, a pak přemýšlíme, co s ním. Do odpadkového koše? Do toalety? Správná odpověď je za c). DO kontejneru na sběr oleje! Ve vaší obci se nachází popelnice určené po sběr použitých jedlých olejů a tuků. Ať už tedy použijete olej nebo sádlo, odneste tuk do popelnice. Je to skutečně jednoduché, olej slijete do plastové lahve a až půjdete vyhodit balící papíry od dárečků, vezměte plnou láhev sebou. Kde najdete svou nejbližší popelnici? Ve Kdyni je to ve sběrném dvoře, nebo se další dozvíte na webu tridimolej.cz.

Proč je vlastně užitečné olej třídit? Jednak zabráníte ucpání odpadů v domácnosti, stejně jako ucpání celých kanalizačních sítí. Vánoce jsou pro čističky odpadních vod náročné období, protože kromě vody přitéká také obrovské množství olejů a tuků, které ztěžují správné přečištění vody. Náklady na čištění odpadních sítí by se mohly lépe využít jinde. Jedlé tuky a oleje se recyklací také stávají hodnotnou surovinou pro výrobu biopaliv 2. generace a letadlového paliva.

Román ze Stanětic má nominaci

Nominaci na cenu literárního festivalu šumavských autorů Šumava Litera obdržel autobiografický román Monte Cimone stanětického rodáka Jakuba Flora. Rukopis zachycující jeho období strávené na italské frontě během první světové války i následný návrat do českých lesů do současné podoby převedla a loni vydala autorova prapraprateneť Hana Hoffmannová ze Stanětic.

Hana Hoffmannová

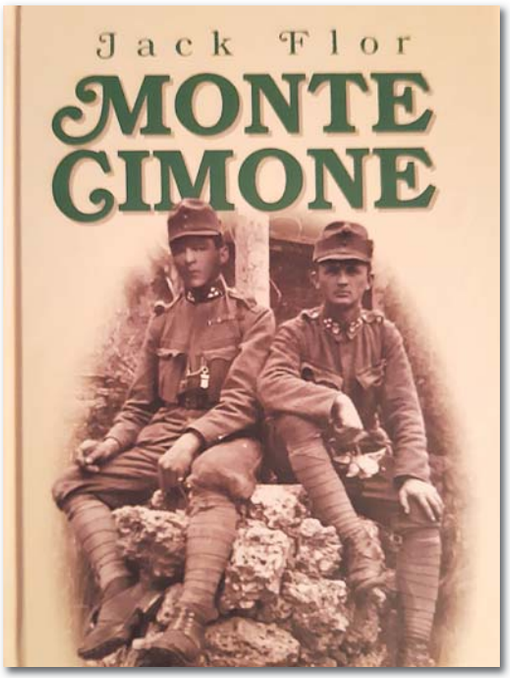
Jakub Flor se narodil v roce 1895 v hájovně ve Stanětících. Miloval lesy, ctil tradice myslivosti, učarovala mu příroda. Už od studentských let také zveřejňoval své drobné literární práce, především fejetony v domažlických týdenících. V knižní podobě mu ve třicátých letech vyšly tři povídkové prózy Na Jarčině vyhlídce, Halali a Oběť soucitu.

Napsal další tři knihy, které ale vyšly až po jeho smrti. Monte Cimone je jedna z nich a zároveň se jedná o jediný román, který Jack Flor napsal. V současné době prapraprateneť pracuje na další knize s názvem Zelená penze, kterou stejně jako Monte Cimone přepisuje z původního rukopisu. *„Je to poslední kniha z těch tří vydaných po smrti praprastrýce, kterou jsem ještě takto nově nevydala. Nechci mnoho prozrazovat, ale bude popisovat, jak se dostal do svého důchodového věku, kdy mu příroda dávala hrozně moc. Je to opravdu srdeční záležitost,“* prozradila Hanka Hoffmannová.

„Na knize Monte Cimone jsem pracovala téměř rok a půl a byla to velmi zajímavá práce. Všechny jeho knihy byly psány ve staročeštině, navíc rukopis dlouho ležel schovaný a některá slova nebyla zcela čitelná. Musela se některá slova, nebo celé věty rozluštit. Vše je slovo od slova, tak jak to napsal.“

Jak se kniha umístila, bude známo v prosinci.

Kniha je k dostání v kamenných obchodech v Kdyni a v Domažlicích, nebo na OÚ v Zahořanech či v Koutě na Šumavě. *(red)*

Přežil kruté válečné vřavy v Itálii, nemilosrdnou ránu mu však osud zasadil v šumavských lesích.

Po vzpomínkách na hluboké lesy Domažlicka napsal Jack Flor svůj jediný román. Stejně jako předchozí příběhy je autobiografický a hlavnímu hrdinovi dal jméno Čížek.

První světová válka ovlivnila životy lidí v celé Evropě. Bojovali v ní všichni bez rozdílu postavení. Lesní adjunkt Čížek žil v naději, že se nesmyslné řeži vyhne, potřebovali ho v hraběcích lesích, ale osud zasáhl a musel rukovat. Rakousko-uherská monarchie byla ke konci války ve smrtelné křeči a část českých vojáků přeběhla na druhou stranu, proto na italské a ruské frontě často bojovali naši proti sobě. Čížek i jeho přítel Jiskra se ocitli v italských horách, sice zůstali na c&k straně, ale denně riskovali vlastní život, když se snažili dodat informace „nepřátelům“. Odvahu jim dodával záhadný „Franta“. Po návratu z války se vrátili do lesů. Začít normálně žít a milovat ale nebylo jednoduché, tím spíš, když se váleční kamarádi postavili každý na jinou stranu zákona...

Kulturní servis

LEDEN

- **9. 1. Koloveč, Výroční valná hromada Sboru dobrovolných hasičů Koloveč od 18.00 h v sále KD Koloveč**
- **23. 1. Koloveč, Sportovní ples s kapelou Asfalt, pořádá TJ Slavoj Koloveč, oddíl fotbalu, od 20.00 hod. v sále KD Koloveč**
- **30. 1. Koloveč, Myslivecký ples s kapelou Hájenka, pořádá Myslivecké sdružení „Sluka“ Koloveč od 20.00 hod. v sále KD Koloveč**

ÚNOR

- **13. 2. Koloveč, Masopustní průvod a veselice, pořádá TJ Slavoj Koloveč, oddíl rekreačního sportu, od 15.00 hod. u úřadu městyse Koloveč**
- **20. 2. Koloveč, Ples městyse Koloveč s kapelou Music Klatovy Josefa Kolorose od 20.00 h v sále KD Koloveč**

Kdyňsko

Jedna z mnoha svatováclavských poutí, které se v našem domažlickém vikariátu konaly, byla v Chodské Lhotě. Mši svatou zde sloužil Msgre. Miroslav Kratochvíl už v pondělí 28. září, přímo v den svátku sv. Václava, dopolední poutní mši svatou pak první říjnovou neděli. Bohoslužby se zúčastnilo několik desítek věřících jak z Chodské Lhoty, tak z okolních obcí. Mše svatá v kapli sv. Václava v Chodské Lhotě se koná vždy jedenkrát za rok právě o pouti na svátek sv. Václava. *Martina Matějková*

Zimní semestr začal pro studenty VU3V v Zahořanech trochu netradičně. Musela se dodržet všechna vládní nařízení kvůli Covidu, včetně počtu osob. Takže se skupinka studujících rozdělila již při první přednášce na polovinu. Ovšem v následujících dnech byl vyhlášen výjimečný stav a senioři museli opět začít studovat formou domácího studia. Samozřejmě, že všichni pořád doufají, že alespoň závěr semestru na téma „Život a dílo Michelangela Buonarroti" bude možné ukončit společně.

Hanka Hoffmannová, zastupitelka obce Zahořany

Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Koloveč uspořádala ve dnech 26. a 27. září v kulturním domě prodejní výstavu pro veřejnost. Po oba dny bylo otevřeno od 8:00 do 15:00 hodin. Návštěvníci si mohli nejen prohlédnout, ale i zakoupit květiny, okrasné dřeviny, zeleninu a ovoce. Navíc členové zmíněného spolku pořádali každou sobotu pro zájemce moštování jablek. I o tuto službu byl tradičně velký zájem.

Petra Křížová, Městys Koloveč

ZEMĚDĚLSKÉ OBCHODNÍ DRUŽSTVO MRÁKOV

zahajuje od **27. 11. 2020**
v areálu družstva – čerpací stanice

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ

NORMANDSKÉ JEDLE
150 cm – 180 cm

cena – 499 Kč

frézování – 29 Kč
balení – 29 Kč

denně 7.00–19.00 hod.